

ORIENTAL INSTITUTE, BARODA.

Acc. No. 21843

Subject वेदान्त.

Name आत्मबोधः.

Author श्रीशङ्कराचार्यः.

Age _____

Extent F.1-7. Gr. 100.

Language Sanskrit.

Script Devanāgarī.

Source: Someshwar N. Patil, Padra. Cost: Gift

Handwritten text in red ink, possibly a title or date, located at the top center of the page. The text is partially obscured by a large, irregular water stain.

DIRECTOR,
ORIENTAL INSTITUTE
BANGALORE

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीप्रमगुरु नमः॥ तपोतिः ही ए पा
पानांशांतानांवीतरागिणां॥ मुमुक्षुणां मये त्यो यमत्र बोधो वि
धीयते॥१॥ बोधोऽन्यसा ने न्योहि सा न्नात्मा द्वैकसाधनां॥ पा क
स्पवद्भि वज्ञानं विना ए नो न सिः यतिशाम् विरोधितया कर्मना
विद्या विनिवर्त्तयेत्॥ निद्या विद्यां निहंत्येव ते ज स्ति मिर संघवत्॥३॥
परिच्छिन्नश्वाज्ञानात्तन्नाशितिकेवलः स्वयंप्रकाशतेत्यात्मा
र्धापायें शुभानिव॥४॥ अज्ञानकलुषं जीवं ज्ञाना न्यासा निम
ल॥ हत्वा ज्ञानं स्वयं नश्ये ज्ञानं कत करेणुवत्॥५॥ सीसा स्व

प्रत्युत्प्लोहिरागद्वेषादिसंकुलः स्वकाले सत्यवज्रातिप्रबो ४९
सत्यवज्रवेत् ॥९॥ तावत्सत्यं जगत्प्रतिश्रुतिकारुण्यं यथा ॥
यावन्न जायते ब्रह्मसर्वाधि शानमद्वयं ॥१०॥ उपादानेखि ॥ ५ ॥
रे जगति परमेश्वरे ॥ समं स्थितिजयं यांति बुद्धुदाश्ववारिणि ॥ ६ ॥
सच्चिदात्मन्यनुस्मृतेः निन्देविशो प्रकल्पिताः ॥ व्यक्तयो विविधाः
सर्वाहारकेकरकादिब्रह्मगर्भा ॥ यथाकाशो हृषीकेशो नानोपाधि
गतो विभुः ॥ तद्देहाद्भिन्नवज्रमितन्नाशो केवलो भवेत् ॥१०॥ ना
नोपाधिवशादेव ज्ञातिवर्णाश्रितारयः ॥ अन्तन्यारोपितास्तोये

रसवर्णादिनेदवत् ॥११॥ पंचीकृतप्राज्ञतसं ज्वं कर्मसंवि
तं ॥ शरीरं सुखदुःखानं लोकायतं तुमु यते ॥१२॥ पंचप्रा
णमनोबुद्धिदशेंद्रियं चित्तं ॥ अपंचीकृतभूतोयं सुह्मांगं
योगसाधनं ॥१३॥ इत्येवमेतानिर्विद्याकारणोपाधिरुच्य
ते ॥ उपाधित्रितया तत्राप्यगमनमवधारयेत् ॥१४॥ पंचकोशा
दि योगेन तत्र नमयश्चरितः ॥ शुद्धात्मानीलवस्त्रादिभोगे
न स्फुरि कोयथा ॥१५॥ वपुस्तुषादिभिः कोशैः तत्र तत्र
वर्धततः ॥ आत्मानमंतं यद्विविच्य तंदुर्जयय ॥१६॥ स

दासर्वागतोप्यात्मानसर्वत्रात्मासते ॥ बुद्धवेवावजासितस्व
च्छेषुप्रतिबिंबवत् ॥ १७ ॥ देहेन्द्रियेनोबुद्धिप्रकृतिर्वाचितं
तद्वृत्तिमाक्षिणंविद्यातत्संराजवसदा ॥ १८ ॥ व्यावृत्तेष्विन्द्रिय
यात्माव्यापारीवाचितेति ॥ दृश्यते त्रेषु धावत्सु धावन्नि
वयथाशशी ॥ १९ ॥ नान्यत्तैयममाश्रित्य देहेन्द्रियमनोद्वयः ॥
स्वकीयाथेषुवर्ततेसर्गोवाकेयथावनाः ॥ २० ॥ देहेन्द्रियगुणा
न्कर्माण्यमलेसच्चिदात्मनि ॥ अर्धस्यंतुविवेकेनगगनेनी
लतादिवत् ॥ २१ ॥ अज्ञानात्मानसोपाधेः कर्तृत्वादीनिचात्म

य

नि॥ कल्पसंतंबुगते चंद्रे च जनादियथां न सः ॥२१॥ रागेष्ठासु
स्वदुःखादि कुधौ सत्यां प्रवर्तते ॥ दुष्पुत्रौ नास्ति तन्नाशेत
स्माद्बुधे स्तुनात्मनः ॥२२॥ प्रकाशे कर्मस्य तोयस्य शैत्य
मग्नैर्यथोष्मता ॥ स्वभावात् सचिदा नंदनित्यनिर्मलतात्म
नः ॥२३॥ मत्प्रआत्मनः सचिदांशश्च बुद्धेर्वृत्तिरिति द्वयं ॥ संयो
ज्य चा विवेके न जानामीति प्रवर्तते ॥२४॥ आत्मनो विक्रि
यानास्ति बुद्धेर्वीधो न जातेति ॥ जीवः सर्वमलं जात्य क
र्तृदरे विमुह्यति ॥२५॥ रज्जुसर्पवदात्मानं बोधा

त्यानमंहेत् ॥ नाहं जीवः परात्मेति ज्ञातश्चेन्नियोज्यो भवे
त् ॥ २७ ॥ आत्मा वजासयत्पेको बुद्ध्या दीनीश्रिया ॥ २८ ॥ दीपि
घरादिवत्स्वात्मा जडैस्तेनैव जास्यते ॥ २९ ॥ स्वबोधेनान्यबो
धेच्छाबोधरूपतयात्मनः ॥ नदीपस्यानपदीपेच्छायथास्वात्मा
प्रकाशते ॥ ३० ॥ निषिद्धनिस्विजोपाधिनेतिनेतीतिवाक्यतः
॥ विंध्यादेक्यमहावाक्ये जीवात्मपरमात्मनोः ॥ ३१ ॥ आविद्यकं
शरीरादिदृश्यं बुद्धुद्वयद्वयं ॥ एतद्विद्यलक्षणं विंध्यादहं ब्र
ह्मेति निर्मलं ॥ ३२ ॥ देहान्पतान्ममैव जरा काश्र्प जया
दयः ॥ शब्दादिविषयैः संगो निरिंश्रियतयानच ॥ ३३ ॥ अम

नस्त्वान्नमेदुःखं खं रागद्वेष भयादयः ॥ अत्राणो ह्यमनाः शुचश्च इत्या
दिश्रुतिशासनात् ॥ ३३ ॥ एतस्मै ज्ञायते प्राणो मनः सर्वेन्द्रिया
णि च ॥ खं वायु उर्ध्वं तिरापश्चात् पृथ्वी त्रिभुवनस्य धारिणी ॥ ३४ ॥ नि
र्गुणो निःक्रियो नित्यो निर्विकल्पो निरंजनः ॥ निर्विकारो निरा
कारो नित्यमुक्तोऽस्मि निर्मलः ॥ ३५ ॥ अहमाकाशवत्सर्ववहि
रंतरगतोऽच्युतः ॥ सदा सर्वसमः शुद्धो निःसंगो निर्मलोऽचलः
॥ ३६ ॥ नित्यं शुद्धविमुक्तैकमखंडानंदमद्वयं ॥ सत्यं ज्ञान
मजं तं परं परंब्रह्माहमेव तत् ॥ ३७ ॥ एवं निरंतरं कृत्वा ब्रह्मै
वासीति वासना ॥ हरता विद्या विद्वेषात् रोगात् त्वरसा

मनः ॥ विविक्तदेश आसीनो विरागो विजितेन्द्रियः ॥ नावयदे कमा
त्मानं तज्जंतमनन्यधीः ॥ ३९ ॥ आत्मन्येव खिलं च शंपं प्रविशाम्यधि
यासुधीः ॥ नावयदे कमात्मानं निर्मलाकाशवत्सदा ॥ ४० ॥ कमात्मा
दिकं सर्वं विहाय परमार्थं वित् ॥ परिपूर्णं चिदानंदस्वरूपेणावतिष्ठ
ते ॥ ४१ ॥ ज्ञातृज्ञानज्ञेयः त्रैलोक्ये परेनात्मनि विद्यते ॥ परानंदैकरूपत्वा
द्दीप्यति स्वयमेव तत्र ॥ ४२ ॥ एवमात्मारणौ ध्यानमथने सततं कृते ॥
मुदितावगतिर्जाज्ञासर्वाज्ञानेनानंदहेतुः ॥ ४३ ॥ अरूणे नैव बोधेन
पूर्वसंतमसि कृते ॥ ततश्चाविज्ञेयात्मा स्वयमेवांशुर्मनिव ॥ ४४ ॥
आत्मानुसततं प्राप्तोऽप्यप्राप्तवदविद्यया ॥ तन्नाशो प्राप्तवत्प्राप्तिस्व

कंगतरणं यथा ॥४५॥ स्थूलोपुरुषवद्भ्रांत्याकृता ब्रह्मणि जीवता ॥
जीवस्पतात्विकेरूपेतस्मिन्ने निवर्तते ॥४६॥ तत्त्वस्वरूपानुभ
वाद्युत्पन्नं ज्ञानमंजसा ॥ अहममेति चाज्ञानं बाधते दिग्भ्रमं य
था ॥४७॥ सम्प्रक् विज्ञानवान् योगी स्वात्मन्येवाखिलं स्थितं ॥
एकं च सर्वमात्मानमीहेतं ज्ञानचक्षुषा ॥४८॥ आत्मेवेदं जगत्सर्वं
मात्मनो न्यन्न विद्यते ॥ मृदो यद्दत्तघरादीनि स्वात्मनि सर्वमीक्षते
॥४९॥ जीवन्मुक्तस्तु तद्विद्वान्पूर्वोपाधिगुणं स्तुजेत् ॥ स
न्निरासं दत्तपत्वाद्भवेद्भ्रमरकीटवत् ॥४९॥ तीर्त्वा हि हा एव
हत्वा रागद्वेषादिरादसान् ॥ योगीशांतिस्मायुक्त आत्मारामो

५

विराजते ॥५०॥ बाह्या नित्यसुखासक्तिं हित्वात्मसुखानिर्वृतः ॥
दृष्ट्वाप्यदीपवत्स्वच्छं अंतरेव प्रकाशते ॥५१॥ उपाधिस्थोपि
तद्धर्मैर्न लिप्तो व्योमवन्मुनिः ॥ सर्वविन्मूढवत्तिषेदसक्तो वा
युवच्चरेत् ॥५२॥ उपाधि विलयाद्विज्ञो निर्विशेषं विशेषं न मुनिः
॥ जले जलं विद्यद्यो मिते जस्ते जसियायथा ॥५३॥ यद्वा ज्ञा
न्नापरोक्षं ज्ञोयन्सुखान्नापरं सुखं ॥ यत्र ज्ञानान्नापरं ज्ञानं
नंतद्ब्रह्मेत्यवधारयेत् ॥५४॥ यत्र दृष्टान्नापरं दृश्यं यद्ब्रह्म
पुनर्नवः ॥ यत्र ज्ञानानपरं ज्ञेयं तद्ब्रह्मेत्यवधारयेत् ॥५५॥
तिर्यग्ध्वमधः पूर्णसिद्धिदानंदमदूयं ॥ अनंतं नित्यमेकं य

ततद्ब्रह्मेत्यवधारयेत् ॥५६॥ अतद्वावृतिरूपेण वेदां तैर्जस्यते
ऽव्ययं ॥ अखंडानंदमेकं यत्तद्ब्रह्मेत्यवधारयेत् ॥५७॥ अखं
डानंदरूपस्य तस्यानंदलव श्रयाः ॥ ब्रह्माद्यास्तारतम्येन नव
त्यानंदिनो लवाः ॥५८॥ तद्युक्तमखिलं वस्तु व्यवहारविदं
न्वितः ॥ तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म हीरेमपि रिवाखिले ॥५९॥ अ
तएव स्थूलं सूक्ष्मं सूक्ष्मं दीर्घं मज्जमव्ययं ॥ अरूपं गुणवर्णं रवं
तद्ब्रह्मेत्यवधारयेत् ॥ ६० ॥ यत्रानैर्नास्पते कोदिर्नास्यैर्यत्रु
न नास्पते ॥ येन सर्वमिदं जातितद्ब्रह्मेत्यवधारयेत् ॥६१॥ अ
यमंतर्बहिर्व्याप्य भावयन्नखिलं जगत् ॥ ब्रह्म प्रकाशतेव

म

६

क्रियतप्रायसपिंडवत् ॥ ६२ ॥ जगद्विलक्षणं ब्रह्मब्रह्मणो न्यन्नकिंच
 न ॥ ब्रह्मन्य ज्ञातिचेन्मिथ्यायथा मरुमरीचिका ॥ ६३ ॥ दृश्यते क
 यतेयद्यद्ब्रह्मणो न्यन्नकिंचन ॥ तत्त्वज्ञानाच्चतद्ब्रह्मसच्चिदानंदम
 व ॥ ६४ ॥ सर्वगंसच्चिदात्मानं जैनच सुनिरीहते ॥ अज्ञानचक्षु
 र्नेहोत ज्ञास्वतं ज्ञानुमंधवत् ॥ ६५ ॥ श्रवणादिनिरुद्धीप्तो ज्ञाना
 निपरितापितः ॥ जीवः सर्वमलान्मुक्तः स्वर्णविद्योतते स्वयं ॥ ६६ ॥
 रुदाकाशोदितो ह्यात्मा बोधजानुस्तमोपहृत् ॥ सर्वव्यापी
 सर्वधारी ज्ञाति सर्वप्रकाशत ॥ ६७ ॥ दिग्देशकालाद्यनपेक्ष्य
 सर्वगंशीतादिह नित्यसुखं निरंजनं ॥ यः स्वात्मतीर्थं न ज्ञाते

DIRECTOR,
 ORIENTAL INSTITUTE,
 MADRAS.

स विनिःक्रियः सर्ववित्तसर्वगतो भूतो भवेत् ॥ ६६ ॥ इति श्रीमत्पर
महंसपरिव्राजकाचार्यगोविंदनगवत्यादपूज्यशिष्यश्रीम
संकाराचार्यविरचितं आत्मबोधाक्षयंप्रकरणं ॥ संपूर्णं ॥ श्री
गोस्वामि० मनछागीरनीकृपायकी गोस्वामी० नरनेपरीषी०